

Motion till riksdagen 2005/06:So614

av **Sven Brus och Yvonne Andersson (kd)**

Kontinuerlig och adekvat rehabilitering livet ut

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om rätten till en kontinuerlig och livslång rehabilitering.

Motivering

I FN: s standardregler för funktionshindrade, regel 3, fastslås att alla människor som behöver rehabilitering på grund av en funktionsnedsättning bör ha tillgång till sådan. Vidare sägs att begreppet ”rehabilitering” avser en process som syftar till att människor med någon form av funktionsnedsättning ska uppnå och behålla bästa möjliga fysiska, intellektuella, psykiska eller sociala funktionsförmåga. Idag är dock olikheterna stora runt om i landet både i fråga om ekonomiska resurser för rehabilitering och vad gäller utbudet av rehabiliteringsinsatser.

De som idag står utanför eller bedöms ha små möjligheter att återvända till arbetsmarknaden, ska ha samma rätt till insatser som övriga medborgare. Det är därför angeläget att rehabiliteringsbegreppet ges en definition som innefattar såväl social och medicinsk som arbetslivsinriktad rehabilitering.

Rehabilitering måste också ses i ett livslångt perspektiv och inte bara som en insats för yrkesverksamma eller dem som kan rehabiliteras tillbaka till yrkeslivet. Av det följer att rehabilitering efter fyllda 65 år inte automatiskt kan hänskjutas till ett normalt åldrande och bli en fråga för geriatriken.

En kontinuerlig och livslång rehabilitering ger t.ex. ett minskat behov av läkarkontakt, mediciner, hjälpmedel etc. Det är väl omvittnat att tidiga och förebyggande åtgärder är det som också ger de stora samhällsekonomiska vinsterna. De vinster som ligger i den enskildes livskvalitet är då inte inräknade.

En sammanhållen rehabiliteringsprocess där insatserna utgör en helhet och inte ses som skilda från varandra borde vara en självklarhet. Vikten av att

Fel! Okänt namn på

utvärdera och följa upp insatserna kan inte nog understrykas. Individens behov och önskemål måste ha det avgörande inflytandet i valet av rehabiliteringsinsatser och inte utbudet av och/eller de ekonomiska möjligheterna på den ort man bor.

Stockholm den 5 oktober 2005

Sven Brus (kd)

Yvonne Andersson (kd)